

Број 7 • 1. март 2014.

ОЛИМПИЈСКА РЕВИЈА

Србија на Играма у Сочију

GENERALNI SPONZOR OLIMPIJSKOG TIMA SRBIJE

GENERALNI SPONZOR
OLIMPIJSKOG TIMA SRBIJE

**SRBIJA
DO RIJA
2016**

NOVA SNAGA
ZA SRPSKE
OLIMPIJCE

Наш олимпијски тим са председником Србије Томиславом Николићем

Миланко Петровић је носио заставу Србије на отварању (1. страна), а Невена Игњатовић на затварању

Наши олимпијци имали су уз себе верне навијаче

Испод олимпијских кругова са олимпијцима Србије сликао се премијер Ивица Дачић

Фото Ненад Неговановић

Председник и премијер са нашим олимпијцима у Сочију

Церемонијом подизања заставе Србије у Олимпијском селу озвучено је њено учешће на XXII зимским олимпијским играма у Сочију, а том чину уз наше олимпијце и руководство Мисије, били су и председник Републике Србије Томислав Николић, министар омладине и спорта Вања Удовичић, амбасадор Србије у Русији Славенко Терзић, председник ОКС Владе Дивац и генерални секретар ОКС Ђорђе Вишацки.

Сви они су присуствовали свечаном отварању Игара на стадиону „Фишт“, а првог такмичарског дана бодрили су наше спортисте и посетили кућу компаније „БО-СКО“, партнера ОКС, где им је Михаил Куснирович, приредио је ручак добродошлице, а председник Томислав Николић и Владе Дивац присуствовали су вечери коју је за државнике из целог света и челнике националних олимпијских комитета организовао председник Међународног олимпијског комитета Томас Бах.

Премијер Србије Ивица Дачић у пратњи амбасадора Србије у Русији Славенка Терзића посетио је наше олимпијце последњег дана Игара, пошто је претходно бодрио је Миланка Петровића у трци на 50 км. У Олимпијском селу госте су дочекали председник ОКС Владе Дивац, потпредседник Иван Тодоров, генерални секретар Ђорђе Вишацки и шеф наше олимпијске мисије Дамир Штајнер, а затим су сви заједно обишли просторије у којима су смештени наши спортисти и заједно са њима ручали у ресторану. Увече присуствовали су незаборавној свечаности затварања Игара.

Скромни домети наших олимпијца

На Олимпијским играма у Сочију Србију је у пет спортова представљало осам олимпијца

Стручне комисије ће дати оцену учешћа мада је јасно да се још једном потврдило да Србија није земља са развијеним зимским спортови-

ма. Поуке из Сочија би могле да буду изузетно важне за такмичења у наредним годинама уз већ повећано улагање у зимске спортове.

Фото Ненад Неговановић

Невена између радости до туге

Невена Игњатовић је остварила најбољи резултат за Србију на Играма у Сочију. У конкуренцији 89 велеслаломаша била је 28.

– Најважније ми је било да у првој трци обезбедим пласман међу првих 30 такмичарки и драго ми је да сам у томе успела. Било је за мене изванредно што сам као друга возила другу трку. Нисам се оптерећивала резултатом и све се добро завршило.

Невена је више очекивала од слалома, њене омиљене дисциплине. Нажалост, нашла се у великој групи од 25 скијашице које нису завршиле трку. Разочарење је било приметно.

– Очекивала сам добар резултат. Тешки услови, тешка стаза. Почетак је био стрм, више сам се бацила на горњу скију, изгубила равнотежу и склизнула. Хтела сам добар резултат, а не само да завршим трку. За утеху остао ми је велеслалом...

Ивани фењер и искуство

Нордијка Ивана Ковачевић је у олимпијском дебију била последња, 75. на 10 км класичним стилем.

– Осетила сам шта значе Олимпијске игре. Ово није моја дисциплина, јер сам боља слободним стилем, а знам да увек може боље. Сочи за мене представља велико искуство и мотив за даљи рад – рекла је Ковачевићева.

Рејхана мучио скочни зглоб

У квалификацијама у спринту 10 км слободним стилем надметао се и дебитант Рејхан Шмрковић. Био је 76.

– Увек може боље. Верујем да ћу после овог искуства још више напредовати и посебно усавршити технику трчања – коментарисао је свој олимпијски деби Шмрковић.

На 15 км Рејхан је обновио повреду скочног зглоба и није успео да заврши трку:

– Прошле године сам сломио скочни зглоб. Након спринта бол се појавио. Покушао сам да завршим трку, али сам на пола стазе морао да одустанем.

Повреда заочила боб

Са великом пажњом се очекивао наступ Вука Рађеновића и Александра Бундала у бобу, али и они су остали без пласмана. После првог дана били су бржи само од Јамајке.

– Нисмо задовољни, ни пласманом ни временом у обе трке. Два лоша старта за нас нису карактеристични. То је главни разлог слабог резултата – рекао је пилот Вук Рађеновић.

Наредног дана одустали су због повреде Александра Бундала.

– Повреду мишића натколенице десне ноге зарадио је још на првом тренингу у Сочију. Терапија је дала резултате, али се током прве две вожње стање погоршало. Бундало није био у могућности да настави такмичење – рекао је шеф медицинског тима проф. др Драган Радовановић.

Промашаји успорили Миланка

Миланко Петровић је био најзапосленији члан српске експедиције. Учествовао је у два спорта и пет дисциплина, две биатлонске и три у крос кантрију.

У биатлонском спринту на 10 км Петровић је био 69. јер су му три промашаја донела слабији пласман од 60. места које је омогућавало учешће у потери на 12,5 км. У трци на 20 км имао је чак шест промашаја и то му је поново донело 69. место.

– Нисам задовољан спринтом, јер и у гађању и у тркачком делу је могло и морало боље. Два промашаја из стајаћег положаја су превише за овакво такмичење. Најзадовољнији сам учешћем у трци на 20 км. У трчању сам имао

чак 15. време, али сам сасвим подбацио у пуцању...

Миланко је у Сочију дебитовао у крос кантрију и наступио у три дисциплине, а најбољи пласман имао је у скијашком маратону на 50 км.

– На 50 км сам два пута пао на кривини, јер сам био саплетен, и ту сам изгубио драгоцено време. Да се то није догодило могао сам знатно боље од 50. места. Спринт на 1.800 м није моја дисциплина, као ни 50 км, а имао сам превисок стартни број. И на 15 км имао сам додатни деби јер никад нисам скијао класичним стилем на великим такмичењима. Било је то напорно такмичење јер је програм, кад наступате у два спорта, згуснут, тежак...

Нина према очекивању

Сноубордерка Нина Мицић је у последњем тренутку добила право да наступи у Сочију у који је дошла тек опорављена од повреде леђа, која јој је онемогућила бољи пласман. У паралел велеслалому је била 27, а у осмину финала ишле су 16. најбољих.

– Стаза је у првој вожњи била залеђена, била сам опрезна. У другој је била много боља. Сјајно сам возила, али ме је грешка у самом циљу коштала бољег пласмана. Већ сам видела себе како завршавам трку када сам изгубила концентрацију и пала. Штета...

У паралел слалому је била претпоследња.

– У првој трци сам направила ротацију којом сам погоршала повреду леђа. У другој је било добро. Било је заиста лепо такмичити се са најбољим на свету.

Марко ушао у историју

Марко Вукићевић је наш први олимпијцац који се окушао у супер велеслалому и у њему је остварио свој најбољи и једини пласман – 48. место.

– Технички је било у реду, требало је више да ризикујем. Нисам имао прилике да пробам стазу и због тога сам био опрезан. Моји конкуренти су возећи спуст могли да је добро упознају и то им је много значило. Како је ово био деби желео сам да завршим трку и због тога могу да будем задовољан – рекао је Вукићевић решен да у велеслалому и слалому више ризикује. Међутим, у обе дисциплине је остао без пласмана. У велеслалому је кренуо агресивно, имао добро пролазно време, али није успео да остане на стази, а у слалому стартовао је 88. по потпуно уништеној стази...

Игре спортиста

Одлична
организација,
врхунска спортска
остварења,
достојанствено
представљање
Србије

Свежи су утисци, још се анализирају бројни догађаји из Сочија, али већ сада могу да се донесу прве оцене о управо завршеним Зимским олимпијским играма, у прелепом граду на Црном мору.

Нисмо ни сумњали да ће организација Игара бити беспрекорна. Русија је, као домаћин, уложила доста у припреме и организацију. Спортски објекти, олимпијска села су били врхунског квалитета. И пре него што су такмичења и званично почела било је јасно да ћемо присуствовати изузетној манифестацији и када су организација и остварења спортиста у питању.

Ваља се подсетити речи председника МОК Томаса Баха. На величанственој церемонији затварања је тачно дефинисао Олимпијске игре у Сочију као Игре спортиста. Заиста, све је било подређено спортистима и њиховим стручним тимовима.

Било је заиста задовољство учествовати на Играма у било ком својству. Сочи је две недеље био место где су се мешале културе, обичаји, видели смо бројне изливе радости и туге. Све је то спорт и све је то живот. Сигуран сам да су српски представници, у сваком смислу, извукли корист из свог учешћа на овом такмичењу.

Српска Мисија није била велика. Трудити смо се да на најлепши начин представимо своју земљу, наши спортисти су поносно носили боје Србије. Не треба заборавити да је живот у Олимпијском селу посебан и јединствен, обзиром да је то место где се налазе спортисти и људи из целог света са којима скоро месец дана делите простор, храну, животне навике... У исто време то је и изазов, пошто је то средина изолована од остатка света и врло лако услед нервозе, напетости и умора може да дође до конфликта или проблема. У Сочију смо имали прилике да то видимо у неким делегацијама и стога са задовољством истичем да је наша делегација целе Игре прошла без и најмањег проблема те врсте, упркос чињеници што смо имали и повреде и проблеме на тренинзима што увек изазива нервозу.

Желели смо да пре Игара и током такмичења максимално анимирамо јавност како би пружили подршку нашим представницима. У томе смо успели и верујем да су то биле најбоље праћене зимске игре до сада. Подршка је много значила свима. Ипак, као и обично, са великом

Са подизања заставе Србије у Олимпијском селу

РЕЗУЛТАТИ И ПЛАСМАНИ

Невена Игњатовић

18. фебруар, алпско скијање, велеслалом: **28.** од **89** са 2:42,46 (+ 5,59)
21. фебруар, алпско скијање, слалом: није завршила 1. вожњу

Миланко Петровић

8. фебруар, биатлон, спринт 10 км: **69.** од **87** са 27:08,2 (+ 2:34,7)
11. фебруар, крос кантри, спринт, слободно: **63.** од **86** са 3:50,20 (+ 31,85)
13. фебруар, биатлон, 20 км индивидуално: **69.** од **89** са 56:45,4 (+ 7:13,7)
14. фебруар, крос кантри, 15 км, класично: **77.** од **91** са 46:42,2 (+ 8:12,5)
23. фебруар, крос кантри, 50 км, слободно: **50.** од **64** са 1:53,35.1 (+ 6:39,9)

Марко Вукићевић

16. фебруар, алпско скијање, супервелеслалом: **48.** од **64** са 1:23,88 (+ 5,74)
19. фебруар, алпско скијање, велеслалом: **није завршио 1. вожњу**
22. фебруар, алпско скијање, слалом: **није завршио 1. вожњу**

Вук Рађеновић и Александар Бундало

16. фебруар, боб, двосед: као **29.** од **30** после 2. трке одустали

Нина Мицић

19. фебруар, сноуборд, паралел велеслалом: **27.** од **32** са 2:09,94
22. фебруар, сноуборд, паралел слалом: **31.** од **32** са 1:08,07

Рејхан Шмрковић

11. фебруар, крос кантри, спринт, слободно: **63.** место од **86** са 4:02,28 (+ 33,93)
14. фебруар, крос кантри, 15 км, класично: **није завршио трку**

Ивана Ковачевић

13. фебруар, крос кантри, 10 км, класично: **75.** од **75** са 45:21,3 (+ 17:03,5)

подршком расту и очекивања (често заснована на жељама и надањима) која могу да буде и нереална. То је и нормално.

Пласмани наших спортиста на Играма су тренутни реални домет, тачно осликавају њихово место на ранг листама Међународних спортских организација.

Сада нам предстоји анализа остварених резултата. То ће урадити Програмска комисија и Извршни одбор. У зависности од тога ћемо видети на који начин можемо да учествујемо

у подизању нивоа резултата у зимским спортовима за шта, свакако, има пуно потенцијала.

На крају бих захвалио јавности на подршци нашим спортистима. Верујемо да ће и даље бити уз оне који се труде да нас на најбољи начин представљају у свету. Наши спортисти ће се увек трудити да то врате на најбољи могући начин, добрим резултатима. Сигуран сам да ће тако бити већ на Олимпијским играма младих у Нанкингу, у августу.

Дамир Штајнер, шеф мисије ОКС

Фил Данкан и Ђорђе Вишацки

ОКС добио вредно признање

Наш олимпијски комитет најбољи партнер
„Проктера & Гамбла“

У Олимпијском парку у Сочију у кући „Проктер & Гамбл“, Олимпијски комитет Србије проглашен је за најбољег партнера те компаније на локалном нивоу за учешће у кампањи „Хвала ти, мама“.

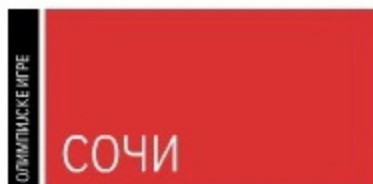
Ђорђу Вишацком, генералном секретару Олимпијског комитета Србије награду је уручио Фил Данкан, директор дизајна компаније „П&Г“ на глобалном нивоу.

Свечаности је присуствовала и наша скијашица Невена Игњатовић са мајком Весном.

– Ово признање је посебно значајно, имајући у виду да је компанија „Проктер & Гамбл“,

један од топ партнера Међународног олимпијског комитета. То што једна оваква светски призната компанија препознаје и цени наш рад додатно нас мотивише да наставимо у истом смеру и ствара обавезу да и у будуће наставимо са добрим радом и оправдамо ukazano поверење – рекао је Ђорђе Вишацки.

„Хвала ти, мама“ је кампања коју „П&Г“ спроводи широм света у жељи да покаже колико је улога мајке значајна у животу и каријери сваког олимпијца и која је обезбедила боравак у Сочију за време Олимпијских игара за маме олимпијца из више од 20 земаља широм света.

БИЛАНС МЕДАЉА

	злато	сребро	бронза	укупно
1. Русија	13	11	9	33
2. Норвешка	11	5	10	26
3. Канада	10	10	5	25
4. САД	9	7	12	28
5. Холандија	8	7	9	24
6. Немачка	8	6	5	19
7. Швајцарска	6	3	2	11
8. Белорусија	5	0	1	6
9. Аустрија	4	8	5	17
10. Француска	4	4	7	15
11. Пољска	4	1	1	6
12. Кина	3	4	2	9
13. Р.Кореја	3	3	2	8
14. Шведска	2	7	6	15
15. Чешка	2	4	2	8
16. Словенија	2	2	4	8
17. Јапан	1	4	3	8
18. Финска	1	3	1	5
19. В. Британија	1	1	2	4
20. Украјина	1	0	1	2
21. Словачка	1	0	0	1
22. Италија	0	2	6	8
23. Летонија	0	2	2	4
24. Аустралија	0	2	1	3
25. Хрватска	0	1	0	1
26. Казахстан	0	0	1	1

Рођендан ОКС обележен у Сочију

Последњег дана Зимских олимпијских игара у Сочију у нашој мисији приређена је мала свечаност – наши олимпијци и чланови мисије, заједно са гостима, обележили су 104. рођендан Олимпијског комитета Србије, основаног 10. фебруара 1910. године (23. по новом календару).

ОКС је основан као Српски олимпијски клуб на иницијативу младих официра, међу којима је водећу улогу имао капетан Светомир С. Ђукић, а стварање прве олимпијске организације Јужних Словена обављено је у редакцији листа „Ново време“ на четвр-

том спрату хотела „Москва“ у Београду.

Већ 2012. на Играма у Стокхолму, на којима су дебитовали наши спортисти, СОК је као Олимпијски комитет Србије примљен у МОК (члан МОК је постао и Светомир Ђукић), а то чланство преносило са на све потоње олимпијске комитете и одборе, да би се 8. јуна 2006. године „вратило“ Олимпијском комитету Србије...

Из Сочија рођенданску честитку свим бившим олимпијцима, рипијатељима и партнерима ОКС упутили су овом фотографијом чланови наше мисије...

Budućnost osiguranja Jugoistočne Evrope

AS Neživotno osiguranje je član velike porodice Adriatic Slovenica, jedne od vodećih i najuspešnijih osiguravajućih kompanija u Jugoistočnoj Evropi. Tajna našeg uspeha je samo u jednoj stvari - u svakom našem klijentu vidimo čoveka, a ne osiguranika. Za nas, to je budućnost osiguranja, koju sada donosimo i u Srbiju. To je budućnost koja vam pripada. **Uživajte u svemu što dolazi.**

AS Neživotno osiguranje a.d.o.
Osnivač AdriaticSlovenica

Јунаци Игара: Дарја, Марит, Виктор и Оле Ејнар

Као и на сваком олимпијском играма и у Сочу је било много спортиста који су се истакли својим достигнућима, али четворо се посебно издвојило. То су Виктор Ан (Русија), Дарја Домрачева (Белорусија), као и Марит Бјорген и Оле Ејнар Бјорндален (Норвешка) који су, може се рећи, изборили статус легенди зимских игара.

Марит Бјорген

У Ванкуверу 2010. репрезентативка Норвешке у крос кантрију била је најуспешнија учесница са 5 медаља (3, 1, 1), а у Сочу ту титулу поделила је са Белорускињом Дарјом Домрачевом, пошто је и на белим стазама Крос кантри и биатлон центра „Лаура“ три пута тријумфовала – у скиатлону, екипном спринту и трци на 30 км слободним стилу.

Уз то Марит је постала и најуспешнија учесница зимских игара свих времена, пошто је на олимпијском дебију у Солт Лејк Ситију 2002. освојила сребро у штафети 4 x 5 км, а у Торину 2006. сребро на 10 км. Тако „Гвоздена дама“ сада има 10 одличја (6 златних, 3 сребрна, 1 бронзано). По укупном броју медаља достигла је Раису Сметанину (СССР) и Стефанију Белмондо (Италија), међутим Сметанина има четири злата, а Белмондо само два. Шест златних медаља има још само Русиња Љубов Јегорова, која има и три сребра, а Бјоргенова ју је надмашила за једну бронзу.

Сада је 33-годишња Норвежанка и трећи најуспешнији учесник игара у апсолутној конкуренцији, јер су само њени земљаци Оле Ејнар Бјорндален и Бјорн Дели успешнији од ње...

Оле Ејнар Бјорндален

На шестом учешћу на зимским играма 40-годишњи норвешки биатлонац је постао најуспешнији учесник зимских олимпијских игара

свих времена са 13 медаља (8 златних, 4 сребрне, 1 бронзана), пошто је за бронзу надмашио свог земљака и идола, такмичара у крос кантрију Бјорна Делија.

Првог дана биатлонског такмичења у Сочу, на својим шестим играма, Оле Ејнар Бјорндален тријумфовао је у спринту на 10 километара и освојио седму златну олимпијску медаљу, а осму је зарадио у мешовитој штафети, која је први пут била на програму зимских игара. И Дели их има осам, обојица су освојили и по четири сребра, али Бјорндален има и 13. медаљу – бронзану, освојену пре осам година у трци са групним стартом на 15 км.

Тако је Бјорндален постао Мајкл Фелпс зимских олимпијских игара, а још није искључено да га видимо у Пјончангу 2018. иако је уочи доласка у Сочу прославио 40. рођендан.

Виктор Ан

Иако има само 28 година и иако је пропустио Угре у Ванкуверу 2010. репрезентативац Русије у брзом клизању – кратка стаза био је

идол многих младих такмичара, а зашто је то тако показао је у Сочују.

Са три златне (500 м, 1.000 м, штафета 5.000 м) и бронзом (1.500 м) апсолутно је најуспешнији учесник Игара, а то му није први пут...

Први пут тај назив освојио је у Торину освојивши такође три злата (1.000 м, 1.500 м, штафета 5.000 м) и бронзу (500 м).

Тада је као Хјун Со Ан наступао за Републику Кореју у којој је и рођен. Међутим, када је отписан из из корејског тима за Ванкувер, наљутио се и одлучио да постане Рус. Држављанство на име Виктор Ан добио је 2011., а име Виктор је одабрао јер га подсећа на „победу“ и за Русију три пута је победио у Сочују. За то Владимир Путин га је одликовао Орденом за заслуге за отаџбину IV степена.

Ан је са шест златних и две бронзане медаље трећи најуспешнији мушкарац на зимским играма – иза Бјорндалена и Делија.

Дарја Домрачева

У Сочују белоруска биатлонка је сваки трећи дан освојила по златну медаљу: 11. фебруара у потери на 10 км, 14. на 15 км, и 17. фебруара у групном старту на 15 км. То јој је било довољно да титулу јунакиње Игара подели са Марит Бјорген.

Уз три прва места имала је и по једно 5. (првог дана у спринту на 7,5 км) и 9. последњег дана у штафети 4 x 6 км.

То је Домрачевој било друго учешће, пошто је на дебију у Ванкуверу 2010. освојила једну бронзу (15 км) и показала да је реч о такмичарки за највеће успехе. затим је на светским шампионатима освојила две златне и две сребрне медаље у појединачној конкуренцији и свој таленат и напредак потврдила у Сочују. Занимљиво је да је Домрачева на почетку каријере наступала за Русију (40 2004) у којој је живела, пошто јој је отац радио у Руској Федерацији. Међутим, када је почела да остварује успехе у млађим категоријама добила је позив да се прикључи белоруској репрезентацији и она га је прихватила.

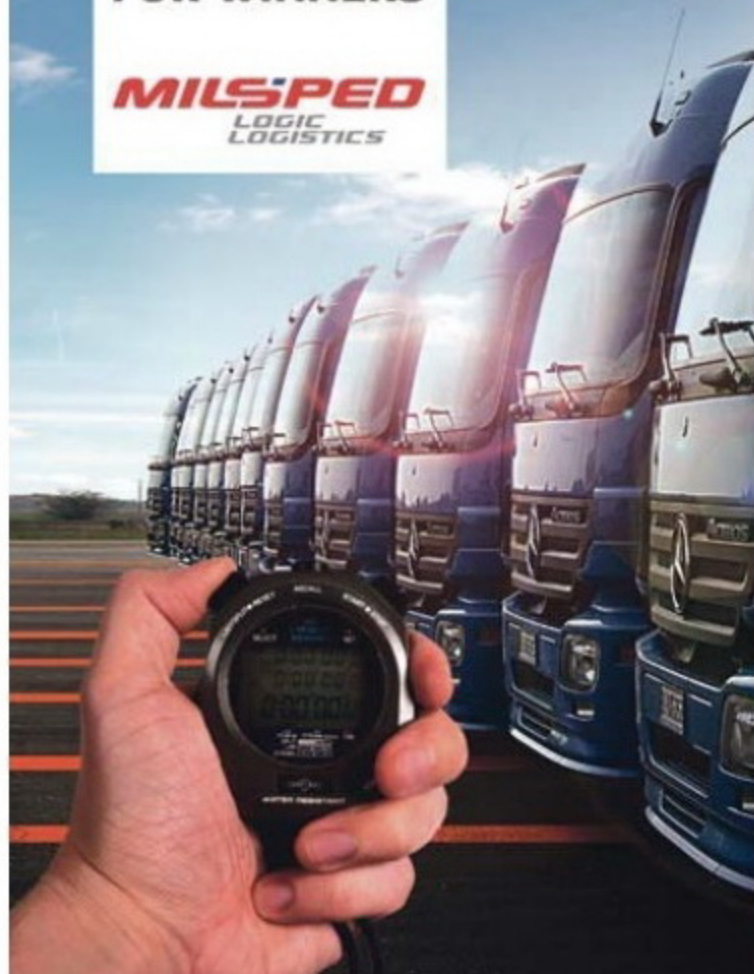
the largest sports related IT contract in history

Atos IT Solutions and Services d.o.o. Beograd, Panske Komune 22, 11070 Beograd
info@it-solutions.rs@atos.net rs.atos.net

LOGISTICS
FOR WINNERS

MILSPEED
LOGIC
LOGISTICS

AUTO ZA ZLATO

S PONOSOM
ZVANIČNO VOZILO
OLIMPIJSKOG TIMA SRBIJE

NACIONALE

Olimpijski komitet Srbije

NOVA PRAVILA. NOVI

PROUDLY
MADE IN
SERBIA

Кућа БОСКО у Сочију

Српска „кућа” уз подршку компаније БОСКО

У Кући компаније БОСКО генералног партнера Олимпијских и Параолимпијских игара у Сочију у категорији „спортска одећа и обућа” и Олимпијски комитет Србије, као и олимпијски комитети Шпаније, Украјине и Русије, имао је свој кутак у којем су угодне тренутке могли да проводе спортисти, чланови наше олимпијске мисије, извештачи са Игара и гости ОКС. Спортисти из ове четири земље наступали су у опреми БОСКО, на основу засебних уговора о сарадњи.

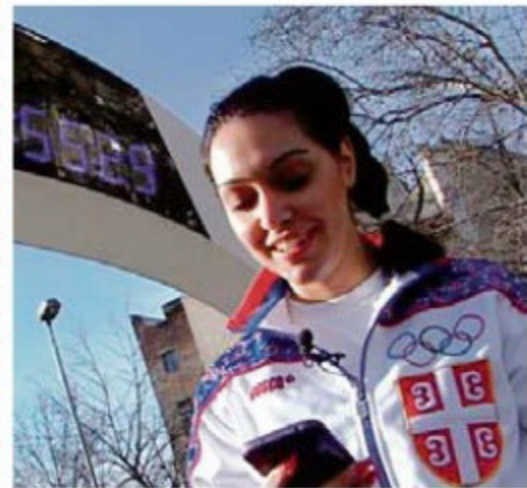
Кућу БОСКО у пратњи Владе Дивца, председника, и Ђорђа Вишацког, генералног секретара

ОКС посетили су и председник Србије Томислав Николић са супругом, министар омладине и спорта Вања Удовичић и амбасадор Србије у Русији Славенко Терзић. Овом скупу придружили су се и наши спортисти, а власник компаније БОСКО Михаил Куснирович приредио је ручак добродошлице за читаву делегацију Србије и искористивши прилику да спортистима пожели много среће на такмичењима.

Уговор о садашњи Олимпијског комитета Србије и компаније БОСКО односи се на сва такмичења у овом олимпијском циклусу који се завршава Играма у Рио де Жанеиру 2016.

Атос уз олимпијце Србије у Сочију

„Атос верује да је стварање заједништва људи, технологије и пословања пут напретка, и заиста, то је начин на који смо ми ојачали и убрзали наш напредак. Нема бољег примера за то од Олимпијских и Параолимпијских игара, који уједињује популацију света у највећој представи на планети. Сваке две године, наши пословни технолози, под лупом светске јавности, доносе нова невероватна мерила” порука је компаније Атос, партнера МОК на глобалном нивоу, која је допринела да Игре у Сочију буду најдигитализованије олимпијске игре до сада, што је омогућило тренутну комуникацију спортиста, гледаоца, организатора, званичника, представника медија, телевизијских гледаоца и корисника интернета широм света.

Олимпијска вицешампионка у стрељаштву Ивана Максимовић, прати резултате својих другова у Сочију

И Атос Србија, партнер Олимпијског комитета Србије, био је део највећег мултиспорског догађаја у овој години, не само део поменуте глобалне приче (Атосов уговор с Међународним олимпијским комитетом највећи је светски спортски ИТ уговор), већ и кроз сарадњу са ОКС.

За Игре у Сочију израђена је апликација за мобилне телефоне која је омогућавала праћење резултата наших олимпијца у реалном времену...

ОД НАШЕГ СПЕЦИЈАЛНОГ
ИЗВЕШТАЧА

СОЧИ – Од некадашњих југословенских република Словенија је убедљиво најуспешнија на XXII зимским олимпијским играма у Сочију. Освојила је осам медаља (два злата, два сребра и четири бронзе). Медаљу и то једну (сребрна) има само још Хрватска.

Наши резултати на овој „белој олимпијади“ код оних који површно гледају на ствари изазивају ниподаштавање. Вероватно се, отприлике, размишља да није ни требало да шаљемо олимпијце у Сочи.

Међутим, учешће на великим међународним такмичењима, па макар тамо заузимали све сама последња места, јесте нешто о чему не треба ни да се размишља. То је нешто неизоставно. Ако ни због чега другог, онда зато да бисмо имали стварну слику о својим донетима.

Ситуација је тешка, али не и безазлена. Ево како на то гледа тренер наших алпинаца Милош Томић.

Словенија је овде освојила осам медаља. Да ли је то реално, изнад очекиваног или испод?

По квалитету њених такмичара то је реално. Треба да се има и среће, али у алпском скијању и скоковима имали су претенденте на медаље.

Ми и даље о томе не можемо ни да сањамо. Зашто?

У Словенији зимски спортови имају статус националних спортова. Највећи број деце се баш ка њима усмерава. Иако је Словенија мања од Србије и има мање становника од нас, тамо су бољи услови за рад. Скијање има више центара, а и близу су им Аустрија и Италија, па ако код њих нема снега или неких других услова, могу да оду тамо од одраде. Нама је то већи проблем, поготово кад почне сезона.

Да ли су Словенци природно даровитији за зимске спортове од нас?

Уз озбиљан рад и више улагања и Србија може да има кандидате за медаљу. Не сутра, него, ако се почне данас, кроз осам година. То зависи од начина рада, схватања проблематике зимских спортова и од тога да ли држава хоће медаље са зимских олимпијада. Ако хоће, онда мора у то и да се улаже.

МИЛОШ
ТОМИЋ

Словенија је регионална сила, али да имамо њене услове...

„И Србија би у зимским спортовима могла да игра запажену улогу, има и записано шта треба да ради, међутим то већ дуго негде стоји“ сматра тренер наших алпинаца

Марко Вукићевић и Милош Томић на тренингу у Сочију

Откуд нам толики заостатак?

Некада се из целе Југославије скијање усмеравало у Словенију, па је тамо устаљен систем рада с проходношћу од најнижих категорија до најбољих селекција. Ми нисмо тамо могли да привиримо, а они су радили. У скијању не важи оно да бој не бије свијетло оружје.... Шумахер у „фиџи“ не би ништа урадио у Формули 1.

Шта бисмо могли да сматрамо за успех у смучању?

У скијању је велика ствар да се буде међу првих 30 или 40 ако се узме у обзир шта имамо. Морамо да балансирамо да бисмо дошли до неког резултата. Ми можемо да будемо тамо где је сада Словенија, само нам треба више времена да дођемо у приближне услове.

У Словенији је још пре Другог светског рата саграђена скакаоница на Планици, па су имали „Златну лисицу“ на Похорју и „Куп Витранц“ у Крањској

Гори у алпским дисциплинама... Да ли је приређивање великих такмичења пут да се учи и напредује?

Стварање инфраструктуре је један од правца у стратегији развоја, јер ту може и да се тренира. Алпско скијање има неколико центара код нас, али ове зиме је била катастрофа, јер снег није падао, па нисмо имали где да тренирамо. Раније смо радили на Мокрој гори и Старој планини. Тамо има одличних услова за рад, али

Фото Ненад Неговановић

против природе се не може. У нашем скијашком савезу покушавамо да вратимо велика такмичења, па би 2015. требало да се код нас вози Европски куп, али шта ће бити од тога... Немамо скакаонице, стрелиште за биатлон, а боб нема ни где старт да вежба.

Какви би нам објекти били довољни?

Не морају да буду за највећа такмичења. Доста би значило да се у Србији, у сваком већем ме-

сту или у близини великих градова, направи стаза као што је у Зајечару да би се што већи број деце упознао с техником скијања, а одатле би се извлачили најтељовитованији. То нису велике инвестиције ни за градску самоуправу, а камоли за државне институције. Ту би читаво грађанство могло да се бави спортом, а добар је ефекат чак и да не буде шампиона.

Кад се зна да је систем успостављен?

Словенија увек избаци понеког у светски врх. Аустрији је свеједно да ли ће, рецимо, уочи олимпијских игара да одустане десеторо такмичара, јер има довољно оних који сличног квалитета. Ми у алпском скијању, где најбоље знам ситуацију имамо Невену Игњатовић и неколико момака који могу да буду нешто. Још нисмо, за разлику од Словенаца, успоставили систем да се дете од почетка, од рођења, усмерава у зимске спортове.

Словенија има дугачку традицију. Имамо ли ми знање да јој се и без тога примакнемо?

Најгоре од свега је што све те ствари које треба да урадимо постоје негде написане, али треба да се имплементирају. Између осталог и у законске обавезе, Као стипендиста нашег олимпијског комитета ишао сам у Америку на семинаре иза којих је стајао МОК и написао извештаје о томе. Ту је упутство за употребу, али је остало у нечијој фиоци.

Скијање мора да буде државни пројекат: Милош Томић

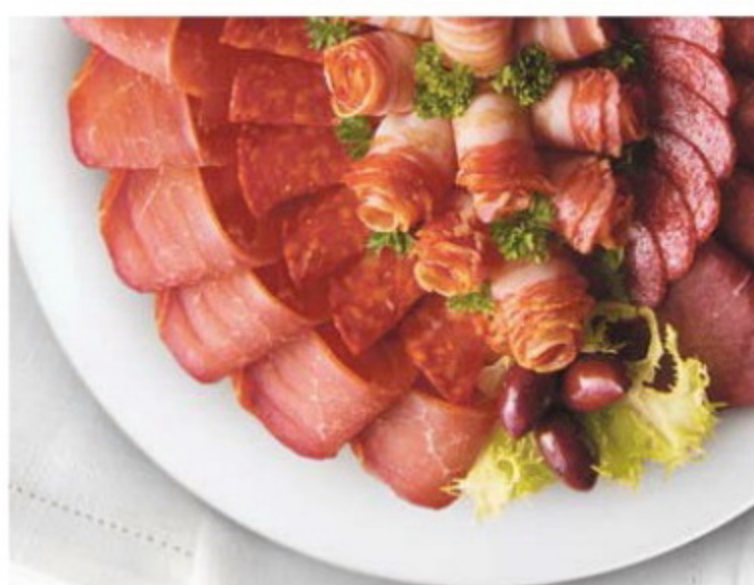
Шта или ко може да покрене зимске спортове код нас?

Имамо много људи који долазе на наше планине, а неки иду и у иностранство да се баве зимским спортовима, али нема деце. Да би их било, да најталентованија од њих почну озбиљно да се баве, на пример, скијањем то мора да буде пројекат на државном нивоу, да се рад дигне на виши ниво, да се обезбеде средства... И после два олимпијска циклуса могли бисмо да будемо као Чешка, Словачка и неке мање земље.

Да ли наши зимски спортови стагнирају или се, ипак, иде напред?

У сваком случају напредујемо. Али много споро.

Иван Цветковић

ЗЛАТИБОРАЦ

ЗВАНИЧНА ХРАНА
Олимпијског тима Србије

Maruška
MARUŠKA
WWW.STUDIOMARUSKA.COM

Partner Olimpijskog Komiteta Srbije
od Londona do Rija
službena kravata i marama
Olimpijskog Komiteta Srbije

*Savršen
poklon*

www.frikom.com

НА ПУТУ
КА РИЈУДобрев ради са
нашим рвачима

Стојан Добрев, истакнути бугарски рвачки стручњак, појачао је стручни штаб репрезентације Србије, пошто је бивши селектор РСС Бојан Мијатов поднео оставку крајем прошле године. На прве базичне припреме у овој сезони најбоље српске рваче повео је Сретен Дамјановић, а Стојан Добрев му се прикључио после потписивања уговора са Жељком Трајковићем, председником Рвачког савеза Србије.

У Гранади за 64 квоте за Рио

Међународна федерација спортског стрељаштва (ИССФ) саопштила је систем квалификација за Игре у Рију 2016.

На првенствима света 2014. и 2015, светским куповима и континенталним првенствима 2015. поделиће се укупно 357 олимпијских виза (214 за мушкарце и 143 за жене). Девет виза (5 за мушкарце и 4 за жене) добија Бразил као домаћин, док ће трипартитна комисија доделити на основу универзалности 24 квоте.

Квалификациони циклус почиње на Светском шампионату у Гранади ове године (6-20. септембар) борбом за 64 квоте.

Мушкарци ће се борити МК пушком за по 5 квота у троставу и 60 метака лежећи, за 6 ва-

здушном пушком, за 4 МК пиштољем на 50 м, за 6 ваздушним пиштољем и 2 у брзој паљби МК пиштољем.

Жене ће се борити за 5 виза МК пушком тростав, по 6 ваздушном пушком и ваздушним пиштољем и 5 МК пиштољем 30 + 30 метака. У гађању глинених голубова поделиће се по три визе у трапу и скиту и две у дубл трапу за мушкарце, а по две у трапу и скиту за жене.

На играма у Рију учествоваће 390 стрелаца у 15 дисциплина. Максималан број стрелаца који може да квалификује један национални олимпијски комитет је 30 (18 мушкараца и 12 жена). У свакој дисциплини могу да гађају само по два стрелца из једне земље...

– Добили смо велико појачање у стручном штабу. Стојан Добрев ће радити као тренер – експерт. Прва обавеза Стојана Добрева биће на турниру у Хрватској, а затим следи наставак припрема у Србији – рекао је Трајковић.

Стојан Добрев је захвалио на указаном поверењу и истакао:

– Одлично познајем српски рваче, јер су у прошлости доста пута намучили бугарске рваче. Наше две федерације одлично сарађују и мислим да је ово нормалан потез да помогнем српским рвачима да стигну до нових трофеја.

Изложба „Од Шамонија до Сочија“

Од 24. до 31. јануара Фонд спорта и олимпизма, Олимпијски комитет Србије и Дом омладине Београда приредили су изложбу „Зимске олимпијске игре: од Шамонија до Сочија“ на којој су приказани најзначајнији моменти девет деценија дуге историје „белих олимпијада“.

– Један од основних циљева Фонда спорта и олимпизма је чување и приказивање спортског и олимпијског наслеђа. Посетиоци имају прилику да сазнају нешто више о достигнућима наших олимпијца и виде најзначајније експонате из фондуса Фонда спорта и олимпизма – на отварању је рекла Наташа Јанковић, директор Фонда.

Директор Дома омладине Београда Марко Стојановић позвао је младе да посете изложбу, коју је отворио Марко Ђорђевић, олимпијцац из Нагана 1998. и Солт Лејк Ситија 2002:

– Не могу сви да буду врхунски спортисти и да освајају медаље на Олимпијским играма и Светским првенствима, али свако може да буде врхунски навијач и да навија за Србију!

После отварања, организован је „Зимски олимпијски час“ на ком су малишани упознати с историјом Зимских олимпијских игара, олимпијским вредностима и знаменитим олимпијцима.

Pobeđujemo ZAJEDNO

MI SMO TIM
Rio2016

GENERALNI SPONZORI

PROUDLY
MADE IN
SERBIA

BOSCO

www.oks.org.rs

[f Olimpijski komitet Srbije](#)

[t OKSrbije](#)

[Yt OKSrbije](#)